

Čarodějnický den v Hřibčici 2018

Když se mě holky zeptaly, co dělám v neděli 29. 4., musela jsem po pravdě odpovědět, že nemám žádné plány. V duchu jsem si říkala: „A jéje, potřebuji pomoci s nějakou akcí, která je samozřejmě o víkendu a samozřejmě brzy od rána. To se zase o víkendu nedospím.“ Ale jako vždy, i tentokrát to vstávání vážně stálo za to! 29. 4. se v Hřibčici poprvé konal dětský čarodějnický den, který pořádal spolek Hřibátka ve spolupráci se sportovním oddílem Hřibčici.

Hlavním programem byla čarodějnická stezka, která vedla lesem vedle fotbalového hřiště. Na začátku cesty byla čarodějnice, která rozdávala kartičky, do kterých se zaznamenávalo splnění úkolů. Součástí stezky byla stanoviště, kde na děti čekaly nejrůznější pohádkové bytosti. Na každém stanovišti plnily různé úkoly a za splněný úkol dostaly do kartičky razítko. Jeníček a Mařenka dali dětem za úkol vyprávět pohádku, myslivec se ptal na zvířátka a jejich stopy, u loupežníků se házelo šiškou na cíl, ježibaba a ježdědek měli nachystaná košťata a slalom, který bylo třeba na koštěti zdolat a bába kořenářka dávala dětem po čichu poznat koření, a také bylo úkolem složit puzzle s motivem bylin. Pokud byla cesta absolvována celá a všechny zadané úkoly byly splněny, čekala na konci na malé účastníky další čarodějnice, která jim dala poslední razítko za splnění celého okruhu. Každý malý účastník dostal diplom, že cestu statečně dokončil, a navíc i něco sladkého.

Cesta byla organizována jako dopolední a odpolední. Po ukončení každé z nich byly vybrány kartičky s razítky a vylosováno 10 dětí, které dostaly nějakou cenu.

Mimo strašidelný okruh lesem bylo fotbalové hřiště plné čarodějnických stánků, kde se děti i rodiče mohli bavit v průběhu celého dne. Kromě občerstvení, které zajišťovali členové sportovního oddílu Hřibčici, byly

k dispozici ještě čarodějnické dobroty – bar u dvou čarodějnic nabízel míchané čarodějnické nápoje, ke kterým bylo možné přikusovat Jeníčkovy prstíčky či si dát červenou palačinku. Tady jsme trošku narazili, protože některé děti byly Jeníčkovými prstíčky znechucené a nechtěly ani ochutnat. No, ono popravdě není divu, protože vypadaly opravdu dost realisticky. Také bylo v plánu udělat čarodějnický lektvar, do kterého byli pořízeni gumoví pavouci. Bohužel bylo

takové horko, že se z pavouků stalo cosi, co připomínalo želé kostky, které nešly do lektvaru použít. O to vtípnější pak bylo, že v tom spěchu se na pikslu zapomnělo a některé děti si chtěli pavouka dát. Místo něj si ale vytáhly rozteklou hmotu, která od sebe ani pořádně nešla oddělit. I přes drobné nezdary měl ale stánek s občerstvením veliký úspěch a všem lektvary i dobroty chutnali.

Kdo se chtěl zvěčnit s čarodějnicí a pavučinami, mohl se nechat vyfotit ve strašidelném fotokoutku. Děti tak měly hezkou památku na celý den.

Maminky i tatínkové velmi ocenily uzavřené dětské hřiště na okraji areálu, jehož obnova a nové vybavení je rovněž zásluhou spolku Hřibátka. Hřiště bylo neustále přeplněno dětmi i rodiči, a to i díky sympatickému stínu, který tu v tomto velmi horkém dni poskytovala mnohaletá lípa. Děti se zabavily většinou samy, takže rodiče mohli posedávat poblíž, popíjet pivo, mlsat a relaxovat. Výjimkou byl velký kolotoč, který pamatujeme ještě z dob našeho dětství a který s drobnými úpravami neúnavně funguje dodnes. Ten byl

neustále obsypaný dětmi, chvílemi se dokonce stály fronty, a jeden-dva rodiči si vždy vzali za úkol děti na kolotoč nandávat, zase je sundávat a točit jimi. Nikomu to nevadilo, protože rodiče si u toho prima popovídali a služby se bez jakéhokoliv handrkování střídal.

Mně na bedra padl „tvořivý stánek“. K dispozici byly barvy na textil a na sklo a děti si tak mohly vytvořit různé věci a dát průchod své fantazii. Fungovalo to jednoduše – za drobný peníz si pořídím „prázdnou plochu“ (v případě sklíček to byly přívěšky na krk nejrůznějších tvarů a také náušnice, v případě malování na textil pak tašky, šátky nebo prázdné plátno pro ty nejmenší), kterou si vyzdobím, jak budu chtít. A že malování mělo ohlas! Některé děti s námi trávily většinu dne nebo se opakovaně vracely, zatímco rodiče vděčně usedli k pivu a užívali vyšetřenou chvíli volna. I přes mou počáteční obavu, že neumím kreslit a že mě nějaké vzteklé dítě zasáhne barvou do obličeje, vše probíhalo v pohodové atmosféře a já zůstala neocejkovaná.

Velké díky všem holkám ze spolku Hřibátka za organizaci krásného programu pro děti a za pohodově strávený den. Příště si určitě zase ráda přivstanu!

Zuzka Hrušková - květen 2018, foto <http://nikolhasen.cz/> a Pavel Maršák 29.4.2018 – [fotogalerie zde](#)